

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Socialministeren, der vil fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Bortfald af Fattighjælps Virkninger.*

Under den forhaandenværende Krise er den Adgang, som de gældende Love giver til at lade Fattighjælps Virkninger bortfalde, ganske utilstrækkelig, idet der er en Mængde Mennesker, som under normale Forhold vilde kunne klare sig uden offentlig Understøttelse, der nu paa Grund af ufor-skyldt Arbejdsløshed og svigtende Erhvervs-muligheder er nødsaget til at søge Fattig-væsenets Understøttelse, altsaa Fattighjælp, og dette vil i særlig Grad være og blive Til-fældet, efter at § 20 i den nye Arbejds-løshedslov har opstillet en hidtil ukendt snæver Begrænsning af Muligheden for at bistaa arbejdsløse gennem Hjælpekasse-hjælp. Hjælpekassebestyrelserne er jo nu i Modsætning til, hvad Tilfældet har været efter samtlige tidligere Arbejdsløshedslove, overfor Medlemmer af de anerkendte Ar-bejdsløsheds-kasser bundet til kun at yde Hjælp i de særligt angivne Tilfælde: store Forsørgerpligter, langvarig Sygdom og i Tilfælde, der svarer hertil, saasom uforud-seelige Tilfælde, der bringer vedkommende i særlige økonomiske Vanskeligheder.

Men ikke alene med Hensyn til den ordi-nære Arbejdsløshedslov, ogsaa med Hensyn til den offentlige Hjælp, som den saakaldte Kriselov af 23. Juni 1932 om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse har aabnet Adgang til, og som ikke kan overstige, hvad paagæl-dende som Medlem af en anerkendt Ar-bejdsløsheds-kasse vilde have kunnet opnaa, er fastsat en Bestemmelse, der vil kunne hindre Ydelsen af en i øvrigt tiltrængt sup-plerende Hjælp fra Hjælpekassen, idet denne Lovs § 3, Stk. 3, bestemmer, at der til arbejdsløse, der oppebærer Hjælp i Henhold til Loven, bortset fra Sygdom og store For-sørgerpligter, kun i særlige Tilfælde kan ydes Hjælp fra Hjælpekassen. Dertil kommer, at disse to Love overhovedet kun gælder for Lønarbejdere. Som Følge heraf er der

et betydeligt Antal Personer, der direkte eller indirekte er ramt af Erhvervskrisen eller Arbejdsløshed, saasom selvstændige næringsdrivende og Personer indenfor de frie Erhverv, som overhovedet er udelukket fra Hjælp, og for hvem den begrænsede Hjælpekassehjælp, de eventuelt maatte kunne opnaa, i mange Tilfælde vil være ganske utilstrækkelig til at holde Familien fra Fattigvæsenet.

I Erkendelse af det uretfærdige i, at de Mennesker, der saaledes alene af Arbejds-løshed og Krise tvinges ind under Fattig-væsenet, derved skal miste deres borgerlige Rettigheder og berøves den Adgang til Hjælp uden Fattighjælps Virkninger, som den øvrige Sociallovgivning i ikke ringe Omfang byder ikke-fattigunderstøttede, og under Henvisning til det Princip, der altid og i stigende Grad har været gældende her i Landet, indtil denne Lovgivning satte ind nu, at man ikke maatte henvise værdig trængende, der var uden Skyld i deres Trang, til Fattigvæsenet, har Regeringen ment at burde fremsætte Forslag om, at Hjælp, som det almindelige kommunale Forsørgelses-væsen nu i Krisetiden maa yde trængende, hvis Trang skyldes Arbejdsløshed eller paa anden Maade er foraarsaget af Erhvervs-krisen, ikke skal have de med Fattighjælp forbundne Virkninger, medmindre særlige Forhold i det enkelte Tilfælde maatte tale imod disse Virkninger Bortfald, og i øvrigt under de almindelige i Fattiglovens § 35 fastsatte Betingelser for Eftergivelse af Fattighjælp. Endvidere har man ment det rigtigt at foreslaa, at en saadan Fattighjælp, der til Dato eller inden Lovens Ikrafttræden er ydet under tilsvarende Betingelser, kan kræves eftergivet.

Endelig er der i § 3 foreslaaet, at der skal gives Kommunerne Adgang til, for saa vidt en Person modtager Alimentations-bidrag, der afholdes som Fattighjælp, at eftergive denne Fattighjælp under de i § 2 anførte Betingelser, forudsat at Kommunal-bestyrelsen skønner, at vedkommende ikke efter sine hidtidige Forhold kan betragtes som efterladende med Hensyn til sine For-pligtelser som Forsørger.

For at skabe ensartede Afgørelser er det foreslaaet, at Kommunalbestyrelsernes Be-slutninger kan indankes for Amtmanden.

Man foreslaar, at Loven faar Gyldighed